

תת"ע 4266/02/19 - לוי גלעד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4266-02-19 מדינת ישראל נ' לוי גלעד
תיק חיצוני: 10251296728

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	לוי גלעד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.3.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 11.2.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בזמן שהופעלה בו תצוגה הנראית ממושב הנהג בניגוד לתקנה 28א לתקנות התעבורה.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 18.3.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי 1,000 ש"ח.

בבקשה מיום 27.3.19 טען הנאשם, כי בתום לב ובלי משים טעה ורשם ביומן שתאריך המשפט הוא 18.4 במקום 18.3; וטען כי לדעתו הדו"ח ממש לא היה מוצדק ולא מגיע לו עונש.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי על פי הפסיקה אי התייצבות לדיון בשל שכחה אינו טעם המצדיק את ביטול פסק הדין; וכי אין די באמירה סתמית והמבקש אינו מפרט מדוע הדו"ח אינו מוצדק.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

בפתח הדברים ייאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 **יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל** [26.7.18].

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018).

המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו.

על פי הפסיקה, שכחה או בלבול בנוגע למועד הדיון איננה מהווה סיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין. (רע"פ 8427/14 **סאלם**). בית המשפט העליון הביע עמדה ברורה וקבע לא אחת, כי טעות משרדית או בלבול אינה עילה לביטול פסק דין. ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י, **2.10.03**, רע"פ 2673/11 מיטל זימנר נ' מ"י, **12.4.11**, רע"פ 1644/12 זיאד מחאגנה נ' מ"י, **7.3.12**. רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל**, 28.07.2009. כך גם טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם נטען שאדם אחר ביצע את העבירה (רע"פ 1446/14 **אסדי ריאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.03.2014)).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג**).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בעניינו, המבקש לא פירט את הנימוקים התומכים בטענתו כי "הדוח ממש לא היה מוצדק"; ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי מדובר בבקשה שהוגשה אך מספר ימים לאחר שניתן פסק הדין בהיעדר, אך יפים לענייננו דברי בית המשפט בר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, לט(3) 279 (1985): "משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חור תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ט, 17 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.